

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 22Cb/217/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212227621
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Števík
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1212227621.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom JUDr. Patrikom Števíkom v spore žalobcu: Slovenská plavba a prístavy a.s., IČO: 35705671, Horárska 12, 815 24 Bratislava, zastúpeného: JUDr. Michaela Töröková, advokátka, Ulica 29. augusta 5, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: D. W., U.. XX.XX.XXXX, T. XXX/XX, XXX XX E., zastúpenému: Advokátska kancelária ŠČURY, s. r. o., IČO: 47258055, M. R. Štefánika 2618, 022 01 Čadca, o zaplatenie 10.769,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 10.769,50 eur s 13 % ročným úrokom z omeškania od 01.06.2006 až do zaplatenia a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením č. k. 22Cb/174/2007-270 zo dňa 25.10.2011 súd vylúčil na samostatné konanie vzájomnú žalobu žalovaného DALBY a. s. zo dňa 20.11.2006, ktorou sa voči žalobcovi (Peter Fedák - BAK) domáhal zaplatenia sumy 324.442,- Sk (10.769,50 eur) s príslušenstvom titulom náhrady škody, za ktorú v zmysle žaloby podľa zmluvy o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001 zodpovedá D. W.. Ešte predtým však súd uznesením č. k. 22Cb/174/2007-162 zo dňa 19.06.2009 pripustil, aby v konaní o vzájomnej žalobe žalobca DALBY a. s. z konania o vzájomnej žalobe vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Ferroservis Bratislava s. r. o. (IČO: 35718315) z dôvodu uzavretia zmluvy o predaji podniku medzi spoločnosťou Ferroservis Bratislava s. r. o. (IČO:35803347) ako predávajúcim a spoločnosťou DUNAJRENT s.r.o. (IČO: 35718315) ako kupujúcim, ktorá dňa 02.06.2009 zmenila svoje obchodné meno na Ferroservis Bratislava s. r. o. a ktorej právnym nástupcom sa od 01.01.2015 stala Slovenská plavba a prístavy a.s., IČO: 35705671.

2. Rozsudkom č. k. 22Cb/217/2012-121 zo dňa 29.04.2013 súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na zaplatenie trov konania žalovanému. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 02.07.2015 uvedený rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a doplnenie dokazovania.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, s prednesom právnych zástupcov sporových strán, výsluchom svedkov a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu ako odberateľ uzatvoril so žalovaným ako dodávateľom zmluvu o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb dňa 14.05.2001. Predmetom zmluvy bolo zabezpečenie ochrany majetku spoločnosti Ferroservis Bratislava s. r. o., IČO: 35 803 347, v jej sídle na Prístavnej ulici č. 12 v Bratislave. Dňa 23.03.2006 bolo zistené odcudzenie 20 ton betonárskej ocele,

ku ktorému došlo v čase od februára 2006 do 23.03.2006, čím právne predchodcovi žalobcu vznikla škoda vo výške 423.212,- Sk (14.048,06 eur). Žalovaný bol na uvedenú skutočnosť upozornený a bol požiadaný o nápravu listom zo dňa 29.03.2006. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 14360106 zo dňa 15.05.2006 splatnú dňa 29.05.2006 na sumu 423.212,- Sk pozostávajúcu z hodnoty odcudzenej betonárskej ocele vo výške 355.640,- Sk + 19 % DPH. Nakoľko mal právny predchodca žalobcu voči žalovanému záväzok vo výške 98.770,- Sk (3.278,56 eur) titulom vystavenej faktúry č. 060401, splatnej dňa 14.05.2006 a zároveň aj pohľadávku vo výške 423,212,- Sk (14.048,06 eur), vykonal právny úkon započítania vzájomných záväzkov a pohľadávok, a to listom zo dňa 31.05.2006. V tomto liste zároveň žalovaného vyzval na úhradu zostávajúcej časti pohľadávky vo výške 324.442,- Sk (10.769,50 eur), ktorú si z dôvodu jej nezaplatenia žalovaným uplatňuje v tomto konaní ako náhradu škody.

4. V svedeckej výpovedi B.. D. V., ktorý v čase odcudzenia tyčí u právneho predchodcu žalobcu pracoval ako vedúci technicko-prevádzkového útvaru uviedol, že žalovaný ku koncu ich právneho vzťahu z dôvodu iných aktivít prestal byť častejšie prítomný v areáli Ferroservisu a vznikali preto určité nezrovnalosti, ktoré mu boli vytýkané. Ako príklad uviedol, že zazrel kamión pristavený na vrátnici a zdalo sa mu, že strážna služba nevykonáva tak, ako by mala - neskontrolovala a neotvorila dvere na kamióne. Nikdy však nevidel celý priebeh prepúšťania kamióna cez vrátnicu. Podľa jeho osobného názoru tyče mohli byť vyvezené kamiónom cez vrátnicu, ktorý mala kontrolovať strážna služba vykonávaná žalovaným. Strážna služba však nemala povinnosť kontrolovať vývoz tovaru z areálu prostredníctvom lodnej alebo železničnej dopravy. Uviedol, že teoreticky je možné, že tyče boli odcudzené aj týmto spôsobom, hoci to považuje za vysoko nepravdepodobné. Žalovaný nemohol ovplyvňovať rozhodnutia Ferroservisu kto a akým spôsobom bude kontrolovať vývoz tovaru a čo a akým spôsobom bude vyvážať.

5. V svedeckej výpovedi B.. L. D., ktorý v rozhodnom čase pracoval vo Ferroservise Bratislava s. r. o. ako riaditeľ uviedol, že 10 alebo 15-krát videl, že kamión zastal pred vrátnicou a strážna služba z vrátnice ani nevyšla. Vyšiel vodič kamióna, odovzdal strážnej službe dokumenty týkajúce sa tovaru, príkazy k nakládke a odišiel cez otvorenú bránu. Podotkol, že keď žalovaný bol v práci osobne prítomný, strážna služba fungovala bez problémov, avšak keď nechával pracovať svojich zamestnancov, strážna služba sa dopúšťala chýb. Uviedol, že tyče neboli z areálu vyvezené oficiálnym spôsobom. Podľa jeho vedomostí strážna služba nemohla prakticky kontrolovať vývoz tovaru po železnici, ani prostredníctvom lodnej dopravy. Strážna služba nesmela pustiť kamión cez vrátnicu pokiaľ vodič neodovzdal pracovný príkaz, príkaz k nakládke a musel skontrolovať, či stav v kamióne je v súlade so stavom na pracovnom príkaze alebo na príkaze k nakládke. Uviedol, že podľa jeho názoru je takmer nemožné, aby predmetné tyče zmizli z areálu loďou alebo vlakom, pretože zrealizovať takýto únik by bolo oveľa náročnejšie ako v kamióne cez vrátnicu.

6. Podľa článku V bod 5.2 zmluvy o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001 smernica obsahujúca povinnosti strážnej služby musí byť pripojená ku kontrolnej knihe, knihe evidencie vozidiel a denníku výkonu strážnej služby. Túto písomnú dokumentáciu je dodávateľ bezpečnostnej a ochrannej služby povinný viesť náležitým a prehľadným spôsobom. Táto dokumentácia je uložená na vrátnici kedykoľvek k dispozícii kontrolným orgánom dodávateľa a odberateľa.

Podľa článku V bod 5.4 zmluvy o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001 povinnosťou dodávateľa je zabráňovať rozkrádaniu, strate, zneužitiu, zničeniu chráneného majetku.

Podľa článku V bod 5.5 zmluvy o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001 povinnosťou dodávateľa je kontrolovať osoby a dopravné prostriedky, ktoré vstupujú do strážneho objektu, resp. z neho vychádzajú, vrátane železničných vagónov vstupujúcich a odchádzajúcich z objektu cez železničné vlečky.

Podľa článku V bod 5.6 zmluvy o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001 povinnosťou dodávateľa je kontrolovať osoby a dopravné prostriedky, ktoré opúšťajú objekt za účelom, či sa neoprávnene nevyháňa alebo nevyváža majetok, ktorého ochranu zabezpečuje.

Podľa článku VII bod 7.1 zmluvy o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001 dodávateľ zodpovedá za škodu odberateľovi za akúkoľvek stratu alebo škodu, ktorá vznikne na majetku odberateľa alebo na majetku, za ktorý je odberateľ zodpovedný v celej výške.

Podľa článku VII bod 7.3 zmluvy o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001 dodávateľ prehlasuje, že na škodu, ktorá vznikne na majetku odberateľa v dôsledku nedodržania predmetu zmluvy, je poistený na celú dobu trvania zmluvného vzťahu.

7. Podľa § 757 Obchodného zákonníka pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl.

Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 379 Obchodného zákonníka nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu omeškania ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska bola v období od 01.03.2005 do 28.02.2006 vo výške 3 %. Súd preto priznal žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 13 % ročne odo dňa nasledujúceho po započítaní vzájomných pohľadávok listom zo dňa 31.05.2006.

8. Podľa § 757 Obchodného zákonníka pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl. Obchodný zákonník teda vymedzuje predpoklady pre priznanie práva na náhradu škody a pokiaľ v konaní nie sú preukázané okolnosti vylučujúce zodpovednosť, uvedené v § 374, má povinnosť uhradiť škodu ten, na strane ktorého došlo k porušeniu povinnosti, či už zo zmluvného vzťahu, alebo porušením zákonnej povinnosti za predpokladu, že sú splnené aj ostatné podmienky. Úprava náhrady škody je v Obchodnom zákonníku založená na princípe objektívnej zodpovednosti. To znamená, že strana, ktorá porušila svoju povinnosť, je povinná vždy škodu nahradiť bez ohľadu na to, či porušenie povinností, ktoré spôsobilo vznik škody, zaviniła alebo nie. Pod pojmom škoda sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu v zmluvných záväzkoch je porušenie zmluvnej povinnosti, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti škodcu a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide totiž vtedy, ak je medzi porušením zmluvnej povinnosti škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku.

9. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia a vyhodnotiac vykonané dokazovanie má súd za preukázané, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu.

Právny predchodca žalobcu (Feroservis Bratislava s.r.o.) ako odberateľ uzatvoril so žalovaným ako dodávateľom dňa 14.05.2001 zmluvu o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb, predmetom ktorej bolo zabezpečenie ochrany majetku spoločnosti Feroservis Bratislava s.r.o. v jej sídle. V zmysle článku II bod 2.3 si zmluvné strany dohodli výkon strážnej služby nepretržite 24 hodín denne,

sústavne aspoň jedným pracovníkom prítomným v objekte. Povinnosťou dodávateľa strážnej služby bolo zabezpečiť riadny výkon ochrany objektu svojimi pracovníkmi, plnením úloh vyplývajúcich zo Smernice pre výkon strážnej služby vypracovanej dodávateľom strážnej služby a schválenej objednávateľom (článok V bod 5.1). Ako súd uviedol vyššie predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu v zmluvných záväzkoch je porušenie zmluvnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti škodcu a vznikom škody. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi subjektmi konania nesporné, že v období od februára do 23.03.2006 došlo k odcudzeniu 20 ton betonárskej ocele, čím žalobcovi vznikla škoda vo výške 423.212,- Sk (14.048,06 eur). Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 14360106 zo dňa 15.05.2006 splatnú dňa 29.05.2006 na sumu 423.212,- Sk (14.048,06 eur). Nakoľko mal právny predchodca žalobcu voči žalovanému záväzok vo výške 98.770,- Sk (3.278,56 eur) titulom vystavenej faktúry č. 060401, splatnej dňa 14.05.2006 a zároveň aj pohľadávku vo výške 423,212,- Sk (14.048,06 eur), vykonal právny úkon započítania vzájomných záväzkov a pohľadávok, a to listom zo dňa 31.05.2006. Predmetom konania je preto zaplatenie zostávajúcej časti pohľadávky vo výške 324.442,- Sk (10.769,50 eur), ktorú si žalobca uplatňuje ako náhradu škody. Uplatnená výška škody taktiež nebola medzi žalobcom a žalovaným sporná. Sporné medzi subjektmi konania však bolo to, či došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti na strane žalovaného. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že v predmetnej zmluve o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001 (článok V) sa zmluvné strany dohodli, že žalovaný musí smernicu obsahujúcu povinnosti strážnej služby pripojiť ku kontrolnej knihe, knihe evidencie vozidiel a denníku výkonu strážnej služby. Túto písomnú dokumentáciu je dodávateľ bezpečnostnej a ochrannej služby povinný viesť náležitým a prehľadným spôsobom. Žalovaný sa v zápisnici o pojednávaní zo dňa 21.01.2008 (v pôvodnom konaní sp. zn. 22Cb/174/2007) vyjadril, že nemal povinnosť viesť žiadnu knihu ohľadom plnenia konkrétnych úloh v rámci strážnej služby. Do knihy zapisoval len údaje týkajúce sa prichádzajúcich a odchádzajúcich kamiónov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný porušil článok V bod 5.2 predmetnej zmluvy. Z uzavretej zmluvy ďalej vyplýva povinnosť žalovaného kontrolovať osoby a dopravné prostriedky, ktoré vstupujú do strážneho objektu, resp. z neho vychádzajú, vrátane železničných vagónov vstupujúcich a odchádzajúcich z objektu cez železničné vlečky, ako aj povinnosť kontrolovať osoby a dopravné prostriedky, ktoré opúšťajú objekt za účelom, či sa neoprávnene nevynáša alebo nevyváža majetok, ktorého ochranu zabezpečuje. Tieto povinnosti si však žalovaný taktiež riadne neplnil (a porušil tak ustanovenia článku V bod 5.5 a 5.6 zmluvy), čo vyplynulo aj zo svedeckých výpovedí. Svedok B.. D. V. vypovedal, že osobne videl situáciu, keď kamión pristavený na vrátnici strážna služba neskontrolovala a neotvorila na ňom dvere. Výslovne vyjadril názor, že tyče mohli byť vyvezené kamiónom cez vrátnicu, ktorý mala kontrolovať strážna služba vykonávaná žalovaným. Aj svedok B.. L. D. potvrdil, že 10 alebo 15-krát videl, že kamión zastal pred vrátnicou a strážna služba z vrátnice ani nevyšla. V zmluve (článok VII bod 7.3) žalovaný prehlasuje, že na škodu, ktorá vznikne na majetku odberateľa v dôsledku nedodržania predmetu zmluvy, je poistený na celú dobu trvania zmluvného vzťahu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný porušil aj toto ustanovenie zmluvy, nakoľko na pojednávaní dňa 27.04.2009 (v konaní sp. zn. 22Cb/174/2007) uviedol, že poistnú zmluvu v zmysle citovaného článku zmluvy o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb mal uzatvorenú len jeden rok, pričom nedoložil žiaden dôkaz, že by ju mal uzavretú v čase odcudzenia betonárskej ocele. V zmysle uvedených skutočností mal súd za dostatočne preukázané, že žalovaný porušil zmluvu o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb zo dňa 14.05.2001, čo je základný predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu. Zároveň má súd za to, že keby žalovaný plnil zmluvné dojednania a zabezpečil riadny výkon ochrany majetku žalobcu v súlade s uzavretou zmluvou, nedošlo by k odcudzeniu 20 ton betonárskej ocele a žalobcovi by nevznikla škoda. V predmetnom prípade je preto daný aj tretí predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, a to kauzálny nexus, t. j. popísaným konaním žalovaného - porušením zmluvy došlo v priamej príčinnej súvislosti k vzniku škody na strane žalobcu (ide o vzťah príčiny a následku). Žalovaný je teda plne zodpovedný za vznik uplatnenej škody na strane žalobcu, čo jednoznačne vyplýva aj z článku VII bod 7.1 predmetnej zmluvy, podľa ktorého dodávateľ zodpovedá za škodu odberateľovi za akúkoľvek stratu alebo škodu, ktorá vznikne na majetku odberateľa alebo na majetku, za ktorý je odberateľ zodpovedný v celej výške. Žalovaný bol v zmysle zmluvy povinný vykonávať strážnu službu nepretržite 24 hodín denne a chrániť majetok žalobcu, avšak žalovaný si svoje zmluvné povinnosti riadne neplnil, v dôsledku čoho došlo k odcudzeniu materiálu a vzniku škody na strane žalobcu. Žalovaný ani nebol poistený pre prípad vzniku škody na majetku odberateľa jeho služieb v čase, keď k odcudzeniu materiálu došlo, a to aj napriek tomu, že ho k tomu zmluva zavazovala.

10. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že žalovaný nebol povinný kontrolovať vývoz tovaru železničnou a lodnou dopravou, súd považuje za potrebné uviesť, že toto tvrdenie nie je možné podporiť žiadnym

zmluvným ustanovením, práve naopak, v zmysle článku V bod 5.5 a 5.6 povinnosťou žalovaného bolo kontrolovať osoby a dopravné prostriedky, ktoré vstupujú do strážneho objektu, resp. z neho vychádzajú, vrátane železničných vagónov vstupujúcich a odchádzajúcich z objektu cez železničné vlečky, ako aj kontrolovať osoby a dopravné prostriedky, ktoré opúšťajú objekt za účelom, či sa neoprávnene nevynáša alebo nevyváža majetok, ktorého ochranu zabezpečuje. Tvrdenie žalovaného je preto irelevantné. Okrem toho argumentáciu, že svoje povinnosti neporušil, žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, na základe ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže v tomto konaní mal plný úspech vo veci žalobca, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.